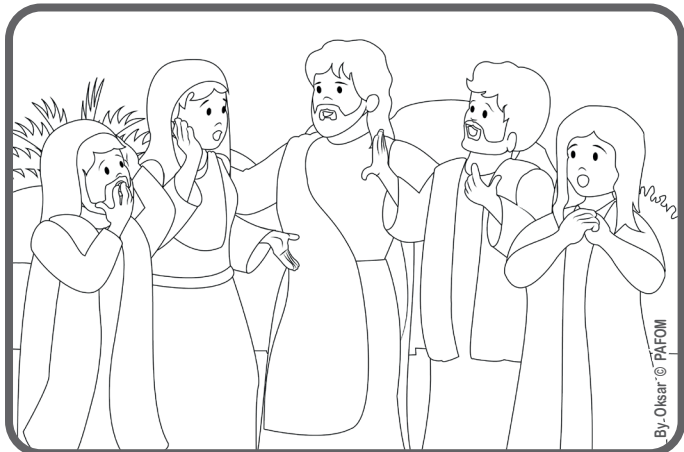

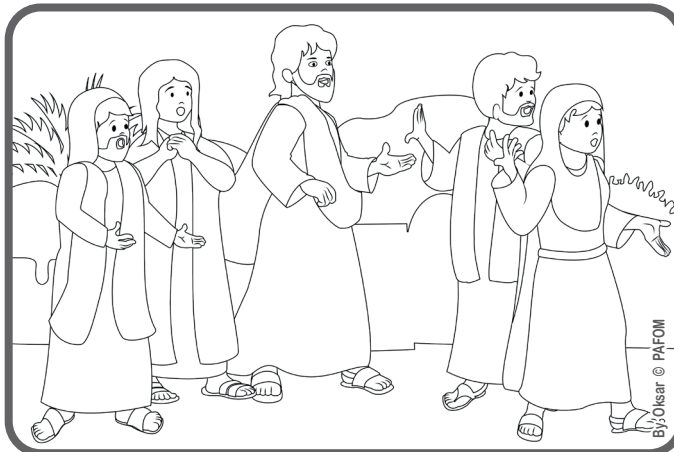
“Pomažimo jedni drugima započimati.”

“Zašto gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš?” (Luka 6, 41).

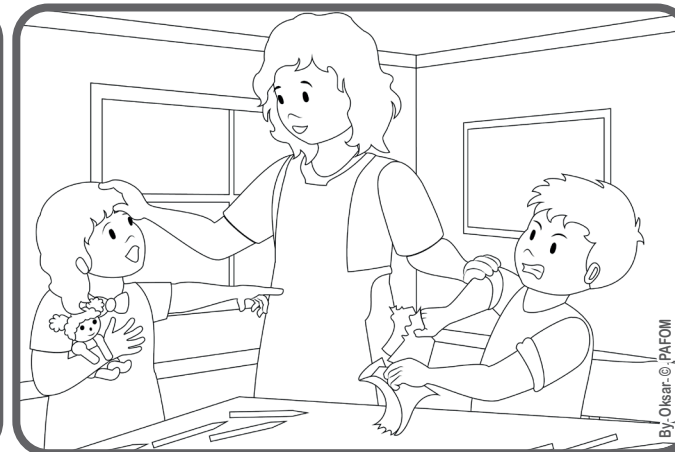
(Iz nedjeljne liturgije 2. ožujka 2025.)

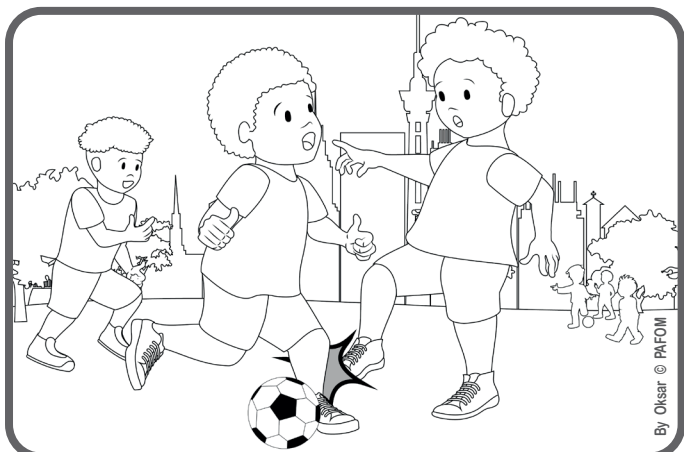
Mnogi ljudi slijede Isusa. Lijepo ga je slušati. No, ponekad govori stvari koje nije lako razumjeti. Danas govori o ljubavi prema neprijatelju, o dobru koje činimo bez očekivanja zahvale. Ali, tko može tako činiti?

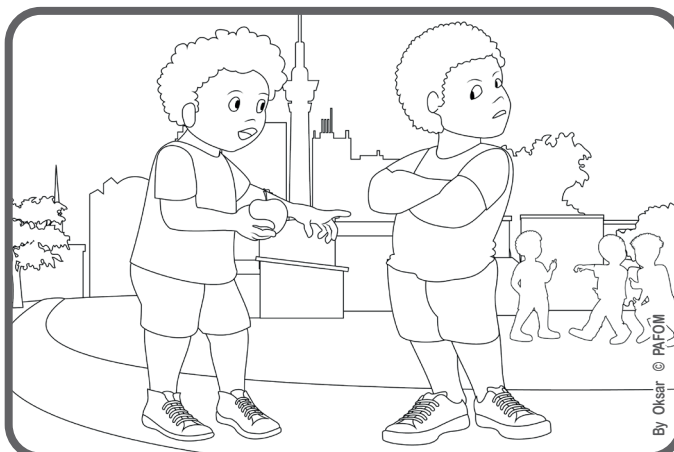
Isus također govori: ne osuđujte, oprostite... Mnogi misle: ne, to se mene ne tiče! Ali On nastavlja dajući jedan neobičan primjer: Govori o trnu u bratovom oku i gredi u našem!

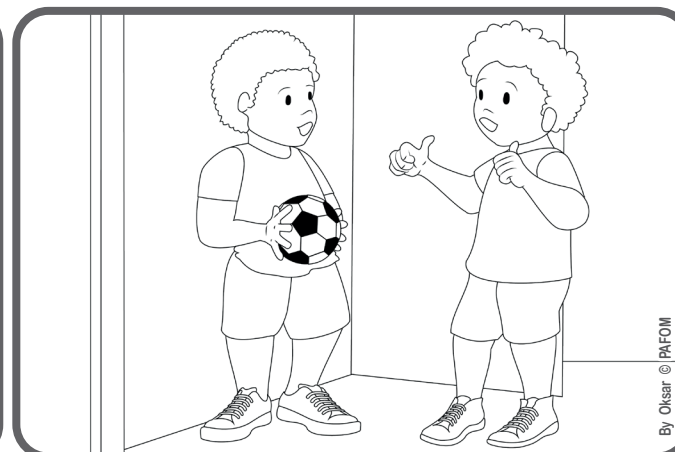
Da, Isus je u pravu! Lako je vidjeti tuđe greške, a zanemariti vlastite. Pomožimo jedni drugima da ne osuđujemo, da uvijek krenemo ispočetka, a one koji griješe, dočekajmo s ljubavlju, kao što to čini jedna majka!

Imam prijatelja s kojim igram nogomet. Jednog dana sam ga slučajno, tijekom utakmice, udario u nogu. Jako se naljutio na mene i nije više htio razgovarati sa mnom, iako sam mu se ispričao.

Bio sam tužan i pomalo ljutit jer nije prihvatio moju ispriku. Međutim, palo mi je na pamet da mogu “ljubiti neprijatelja”! Počeo sam mu pomagati u malim stvarima, iako se on pravio da ništa ne primjećuje.

Jednog dana netko je pukucao na vrata. Bio je to on, moj prijatelj koji me došao zamoliti da se opet igramo zajedno! Kakve li radosti! Od tada smo opet kao braća. (Pier iz Konga)